

N°. 30. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

9de Møde.

Torsdagen den 5te April.

(Forts.)

Premierministeren (fortsat): Den ærede Forslagsstiller har yttret, og deri kan jeg samstemme med ham, at det er beklageligt, at den cognatistiske Arvesølge ikke kan konserveres i den glücksborgske Linie efter den agnatistiske; derpaa kan jeg blot svare, hvad den ærede Forslagsstiller vist meget vel veed, at dette ikke var opnaaeligt hverken i Warschau eller i London. Derimod kan jeg ikke samstemme med den ærede Forslagsstiller i, at det er beklageligt, at den cognatistiske Arvesølge, udenfor den glücksborgske Linie, naar den har bestegit Thronen, sættes tilside, idet jeg maa ansee dette for en stor Fordeel (Hør!). Jeg skal tilvisse ikke være den, som dadler den Mester, der har frevet Kongeloven, men jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa den mærkelige Ting, at første Gang, den cognatistiske Arvesølge skulde anvendes efter den agnatistiske, som Forsynet hidtil har vedligeholdt, saa befandtens den at være ubrugelig (Hør! En Stemme: Det er ikke Lovens Skyld!). Derjom den cognatistiske Arvesølge i Kongeloven ikke ved det Moment, hvor Frederik den Tredies mandlige St uddør, er affsaaren, saa vil jeg, nagtet det tilvisse ikke er en behagelig Sag, at gaae ind paa Eventualiteter, som forudsatte nulevende og vigtige Personers Vortgang fra dette Liv, dog henstille til den ærede Forslagsstiller selv, hvorledes Forholdet vilde stille sig, naar den glücksborgske mandlige Linie var uddød inden Frederik den Tredies mandlige Efterkommere, og naar en Arvelov var bleven givet i Overeensstemmelse med Forslaget under Nr. 2. Jeg vil bede den ærede Rigsdag statistisk at gienemgaae Slægtregisteret, og jeg vil da spørge,

om ikke Banfælgigheder vise sig at ville være forhaanden ved at komme til et Resultat om en Thronfølger, saaledes som Kongen og Folket kunde ønske det, saaledes som det kunde ventes, at Europa vilde anerkjende det, isald man til den Tid havde Hænder, som vare bundne ved en cognatistisk Arveret, som findes hos mange Individuer rundt om ved alle de europæiske Kongehuse (Hør!).

Da jeg først fik Forslaget under Nr. 2 i mine Hænder, gjenemgik det og saa den Maade, hvorpaa det Complex af Lande, Adkomster osv., som skulde overgaae som et uopløseligt Hele paa den glücksborgske Linie, var betegnet, saa troede jeg virkelig, at det blot var en Omfkrivning af den samme Tænk, som ligger i det Kongelige Budskab, og den vigtigste Indvending, som jeg gjorde derimod i mit eget Sind, da jeg læste det, var, at Forslaget var meget utydeligt, og at det vilde fremkalde forskjellige Fortolkninger fra forskjellige Sider. Jeg antog, at der ved disse Ord var meent og betegnet det, som det kongelige Budskab betegner ved alle de Lande, som ere forenede under Kongens Scepter; jeg troede, at der ved den Omfkrivning, hvis Fortjenester jeg hverken skal ophøje eller nedsette, var meent det Samme, og jeg tvivlede altsaa ikke et Dieblis paa, at herunder ogsaa Lehnshertugdømmet Holstæen var meent. Jeg frygtede derimod for, at man fra en anden Side, hvor man ikke vilde indrømme, at Lehnshertugdømmet Holstæen var forbundet med den danske Krone, men kun forbundet med det øvrige Monarchie igjennem den danske Konge, vilde paastaae, at her altsaa ikke blev givet et Samtykke til det, som Kongen havde forlangt Samtykke til, nemlig til Vedligeholdelsen af Monarchiet i dets fulde nuværende Stikfælse. Jeg meente, at denne Redaction havde Ufuldkom-